

Sygn. akt V CSK 486/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa K. [...] sp.k. w W.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej "[...]" w W.
o uchylenie uchwały ewentualnie ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa K. [...] sp. k. zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 26 stycznia 2018 r. naruszenie art. 25 u.w.l., art. 378 § 1 k.p.c. i art. 382 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania strona powodowa uzasadniła oczywistą jej zasadnością, tj. wystąpieniem w sprawie przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W motywach wniosku strona powodowa wskazała, że oczywista zasadność skargi wynika z:

- bezpodstawnego przyjęcia, że art. 25 u.w.l. nie ma zastosowania w sprawie, mimo że zaskarżona uchwała narusza zasady prawidłowego gospodarowania częścią wspólną i została podjęta w sposób wadliwy w związku z błędnym ustaleniem udziałów poszczególnych właścicieli wskutek bezpodstawnego doliczenia do udziałów właścicieli biorących udział w głosowaniu ich udziałów we współwłasności garażu;

- naruszenia przepisów postępowania na skutek nierozpoznania wszystkich zarzutów apelacji i bezpodstawnego obarczenia powoda winą za brak inicjatywy dowodowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurystycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Strona powodowa nie przedstawiła przekonujących argumentów świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Przyczyną oddalenia apelacji było niewykazanie przez stronę powodową, że nieprawidłowości w liczeniu „wagi” głosów spowodowały podjęcie zaskarżonej uchwały bez wymaganej większości. Strona powodowa nie przedstawiła żadnych wyliczeń w tym przedmiocie, a materiał dowodowy zebrany w sprawie nie pozwalał, w ocenie Sądu Apelacyjnego, na przeliczenie wyników głosowania.

Zgodnie z obowiązującą w procesie cywilnym zasadą kontradyktoryjności, podstawę rozstrzygnięcia stanowią w głównej mierze twierdzenia i dowody przedstawione przez strony. Zasadę tę wyrażają m.in. art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. Zgodnie z tymi przepisami strony są obowiązane powoływać dowody na potwierdzenie faktów, z których wywodzą skutki prawne, a sąd jedynie w wyjątkowych przypadkach może dopuścić dowód niewskazany przez powoda lub pozwanego. Przepis art. 6 k.c., ustanawiający regułę rozkładu ciężaru dowodu, pozwala sądowi rozstrzygnąć sprawę w razie braku podstaw do stwierdzenia, czy istotny dla rozstrzygnięcia sprawy fakt miał miejsce (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2012 r., I CSK 72/12). Sąd orzeka wówczas na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar udowodnienia faktu, z którego wywodziła skutki prawne.

Dołączając do skargi kasacyjnej dowody z kart do głosowania, strona powodowa nie dostrzegła, że w postępowaniu kasacyjnym - z wyjątkami dotyczącymi wykazania nieważności postępowania - niedopuszczalne jest prowadzenie postępowania dowodowego, a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi dokonanyymi przez sądy *meriti* (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

jw

[aw]